

قسمت‌های پخش شده نشان می‌دهد کارگردان با نگاهی حرفه‌ای و فیلمنامه‌ای مناسب و بهره‌گیری از بازیگران و هنرمندان کاربلد خواسته یک سریال پلیسی-امنیتی مناسب بسازد و امیدوارم به همین شکل تا انتها ادامه داشته باشد و «خانه امن» جزو آثار مانا و مطرح پلیسی تلویزیون محسوب شود

فانچویک

ویژه‌نامه رادیو و تلویزیون روزنامه جام جم
شنبه ۱۷ آبان ۹۹ • شماره ۷۳۰

رو در رو

۷

و به صورت هنرمندانه هم عرضه شده باشد، می‌تواند نظرهای مخاطبان را با خود همراه داشته باشد.

این روزها هم در تلویزیون شاهد پخش برخی سریال‌هایی با گرایش و تمایلات پلیسی و امنیتی هستیم که چون مسائلی که مطرح می‌شود برای مخاطب دارای پیشینه است مخاطب با آنها ارتباط برقرار می‌کند. نظر شما درباره سریال «خانه امن» که اخیراً پخش آن در تلویزیون آغاز شده است چیست؟ آیا می‌تواند رضایت مخاطب را با توجه به گفته‌های قبلی‌تان جلب کند؟

همه این موارد منوط بر این است که پردازش داستان و محتوا در قالب فیلمنامه و ساختار هنری و تصویری به درستی صورت گرفته باشد. با توجه به کارنامه احمد معظمی که در هر کار پخته‌تر و مسلط‌تر می‌شود و تجاربی که در زمینه ساخت آثار مختلف از جمله پلیسی دارد؛ «خانه امن» نیز تاکنون توانسته به یک سریال در مجموع مقبول تبدیل شود. آنچه در این سریال و قسمت‌های پخش شده قابل مشاهده است، موضوع اصلی توانسته موضوع اصلی را به گونه‌ای ملموس و قابل‌باور به تصویر بکشد. اما این بدان معنا نیست که تمامی داستانک‌ها و مسائل مطرح‌شده در این سریال کاملاً از نظر هنری با پردازش لازم همراه بوده؛ اما در هر حال قسمت‌های پخش شده نشان می‌دهد کارگردان با نگاهی حرفه‌ای و فیلمنامه‌ای مناسب و بهره‌گیری از بازیگران و هنرمندان کاربلد خواسته یک سریال پلیسی-امنیتی مناسب بسازد و امیدوارم به همین شکل تا انتها ادامه داشته باشد و «خانه امن» جزو آثار مانا و مطرح پلیسی تلویزیون محسوب شود.

بازتاب‌هایی که از ساخت فیلم و سریال‌های خارجی علیه ایران می‌بینید چگونه است؟ فکر می‌کنید نیاز مخاطب داخلی چیست؟

بازتاب‌های چنین سریال‌های خارجی منفی قاعدتاً نقش مخربی دارد و تنها می‌تواند به زیر سوال بردن اهداف انقلاب، دفاع مقدس و ارزش‌های کشور بینجامد. این ساخته‌ها نمی‌تواند برای کشور و ملت ما خوب باشد و فقط در جهت ویران کردن ایران است و برای همین گردانندگان اصلی این نوع آثار فرهنگی عمدتاً سرمایه‌گذاران اسرائیلی هستند. کسانی که در بخش فرهنگی فعال هستند باید به سلیقه و خواسته مخاطب توجه کرده و اقدام به تولیدات فرهنگی کنند و صرفاً بر مبنای سلیقه و نظر مطلوب و ویژه مدیران تولید نداشته باشند که نتیجه آن هدررفت بیت‌المال و قهر مخاطب از رسانه‌ها و روآوری بیشتر آنها به ماهواره‌ها خواهد بود که این موضوع امری است بد و ضربه مهلک به فرهنگ ایران زمین خواهد زد. بر همین اساس نیز صداوسیما طی سال‌های مختلف به تولید آثار خانوادگی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی در گونه‌های مختلف پرداخته که از جمله آنها می‌توان به تولید انواع سریال‌های پلیسی-معمایی و پلیس-امنیتی اشاره کرد که برخی از آنها واقعاً جای دفاع داشته و مخاطب هم از آنها استقبال کرده است. در هر حال متولیان صدا و سیما با توجه به امکانات گسترده و نقش موثری که می‌توانند در جامعه داشته باشند با دعوت هنرمندان حرفه‌ای و صرف هزینه‌های لازم و رعایت سلیقه مخاطب در جهت تولیدات بهتر، کیفی‌تر و انبوه‌تر انواع آثار هنری به ویژه سریال‌های تلویزیونی از جمله سریال‌هایی مانند «خانه امن» می‌توانند به توفیق بیشتری نایل شوند.

عکس: تسنیم

جبار آذین، منتقد سینما و تلویزیون از اهمیت ساخت سریال‌های جاسوسی-جنایی می‌گوید

«خانه امن» ماندگار خواهد شد

سریال‌های جدید در حالی بعد از پایان محرم و صفر پخش می‌شود که تنوع خوبی داشته و همین تنوع باعث شده تا مخاطبان را مشتاق به تماشای آنها کند. سریال «خانه امن» با ژانر پلیسی-امنیتی که دارد و موضوع داعش و اتفاقات حول محور آن را به نمایش درآورده است کاری کرده تا مخاطبان بیشتری جذب تماشای آن شوند. مخصوصاً که برخی از اتفاقات به نمایش درآمده در این سریال به صورتی به واقعیت نزدیک بوده و مخاطب را علاقه‌مند کرده تا پای این سریال بنشیند و ببیند در نهایت قرار است در این

سریال چه اتفاقاتی رخ دهد.

با خود همراه کند تا با سریال‌ها و فیلم‌های ایران ستیز و اسلام‌هراسی که ساخته می‌شود، همراه نشده و آنها را باور نکنند.

ساخت سریال‌هایی که در ژانر جنایی-پلیسی است و قصه و روایت آنها نیز براساس برخی اتفاقات واقعی است تا چه حد می‌تواند مخاطبان تلویزیون را رغب به تماشا کند؟

یکی از ژانرهای جذاب و پر مخاطب سریال‌سازی در ایران و جهان ژانر پلیسی-جنایی است که با توجه به شیوه‌های مختلف این سبک و ساخت آثار پلیسی-

علاقه به ژانر پلیسی-جنایی نه فقط در مخاطبان ایرانی که در اکثر مردم جهان نیز وجود دارد و برای همین هم فیلم و سریال‌هایی که موضوعات پلیسی، معمایی، جاسوسی و... دارند اگر خوب ساخته شده باشند با استقبال بی‌نظیر مواجه می‌شوند. از این دست سریال‌ها در کشور نیز ساخته شده و هرچند از نظر ساخت برخی از آنها کیفیت بالایی ندارند؛ اما باز هم هستند سریال‌ها و فیلم‌هایی که در این سبک ساخته شده و اتفاقاً مخاطبان بسیاری از آن استقبال کرده‌اند.

ساخت سریال براساس واقعیت و موضوعاتی که رخ داده مخاطبان بیشتری را به سمت خود می‌کشاند و سریال «خانه امن» به کارگردانی احمد معظمی نیز با محوریت پرونده‌های امنیتی مختلف سال‌های اخیر و تشکیل داعش و فعالیت‌های تروریستی آنها در خاک ایران است نیز از جمله این نوع سریال‌سازی‌هاست.

با جبار آذین، نویسنده، منتقد و مدرس سینما و تلویزیون به گفت‌وگو نشستیم تا از ساخت چنین فیلم و سریال‌هایی بگوییم و این‌که چطور چنین سریال‌هایی برای مخاطب جذاب بوده و ساخت حرفه‌ای این نوع سریال‌ها چگونه می‌تواند تماشاگر را

معمایی و به تازگی پلیسی-امنیتی سبب شده تا نظرهای موافقان بیشتری برای تماشای این نوع آثار جلب شود. طبیعی است بخشی از این آثار بر مبنای تخیل شکل گرفته و ساخته شده است که مخاطبان خاص خودش را دارد اما واقعیت استقبال مخاطبان از این سبک سریال‌ها این است که هرچه مسائل، موضوعات و داستان‌های این آثار برگرفته شده از واقعیت‌های جامعه باشد و مردم آنها را لمس کرده و با زندگی آنها در ارتباط باشد، بیشتر می‌توانند با آنها ارتباط بگیرند.

در سال‌های اخیر بر مبنای پرونده‌های مختلف جنایی، امنیتی و اجتماعی سریال‌های زیادی در تلویزیون ساخته شده است که کم و بیش مخاطب را به سمت خود کشانده؛ اما صرف این‌که موضوعات برگرفته از واقعیات باشد و مبنای پرونده‌ای قضایی ساخته شده انگیزه اصلی استقبال مخاطب از این آثار نیست. اگر این آثار به صورت کاملاً حرفه‌ای، خوش‌ساخت و با حضور هنرمندان کاربلد تولید شده

به نظر شما کیفیت ساخت سریال‌های پلیسی-جنایی مهم‌تر از محتوای آن است که براساس موضوعات و پرونده‌های واقعی ساخته شده باشد؟

ساختن فیلم و سریال‌های پلیسی-جنایی و ژانر وحشت، نیاز به تخصص، تجربه و دانش ویژه دارد. این‌طور نیست هرکس به هر دلیلی که تحصیلات سینمایی دارد یا در گونه‌های مختلف، آثاری ساخته، بتواند با موفقیت یک اثر پلیسی بسازد.

برای همین هم اکثر فیلم‌ها و سریال‌های ایرانی به دلیل نگاه سطحی به مسائل و مضامین نتوانسته به توفیق فراوان از سوی مخاطبان دست پیدا کند. به همین دلیل اگر مضمون‌های اجتماعی و آشنا با زندگی و واقعیت‌های جامعه با پشتوانه پژوهش و تحقیق مناسب و همچنین همکاری و همراهی هنرمندان کاربلد به مرحله تولید برسد؛ آثاری به وجود خواهد آمد که می‌تواند مخاطبان را با خود همراه کند. به شرط آن‌که بازی‌های تکنیکی، محتوا را زیر سوال نبرد و به صورت هنرمندانه مضامین، بازگو و به تصویر کشیده شود و از هرگونه کم‌کاری، اهانت و سهل‌انگاری به دور باشد.

آزاده باقری
روزنامه‌نگار